

GENERALINIO ADVOKATO

PHILIPPE LÉGER IŠVADA,
pateikta 2006 m. kovo 23 d.¹

1. Šioje byloje D. Meca-Medina ir I. Majcen² pateikė apeliacinį skundą dėl 2004 m. rugsėjo 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Meca-Medina ir Majcen prieš Komisiją*³, kuriuo atmetas jų ieškinys dėl 2002 m. rugpjūčio 1 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimo⁴, atmetančio jų skundą, pateiktą remiantis Reglamento Nr. 17 3 straipsniu⁵, dėl Tarptautinio olimpinio komiteto⁶.

rinamumą su Bendrijos taisyklėmis konkurencijos (EB 81 ir EB 82 straipsniai) ir laisvės teikti paslaugas srityse (EB 49 straipsnis).

2. Savo skunde ieškovai ginčija kai kurių TOK priimtų ir Tarptautinės plaukimo federacijos⁷ įgyvendinamų taisyklių bei su dopingo kontrole susijusios praktikos sude-

I — Ginčo aplinkybės⁸

3. Gavus teigiamus dopingo (nandrolono) kontrolės rezultatus⁹, 1999 m. rugpjūčio 8 d. *Doping Panel* (Dopingo komitetas) sprendimu buvo nuspręsta ketveriems metams diskvalifikuoti apeliantus. Sporto arbitražo teismas, kuris nagrinėjo dėl šio sprendimo apeliančių pareikštą ieškinį, 2000 m. vasario 29 d. paliko galioti šį diskvalifikavimo terminą, paskui, išnagrinėjęs šią bylą iš naujo, 2001 m. gegužės 23 d. arbitražiniu sprendimu sutrumpino jį iki dvejų metų.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Toliau – apeliantai.

3 — T-313/02, Rink. p. II-3291, to-liau – skundžiamas sprendimas.

4 — Byla COMP/38158 *Meca-Medina ir Majcen prieš TOK*, to-liau – ginčijamas sprendimas, galima rasti internete adresu: <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38158/fr.pdf>.

5 — 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentas Nr. 17, Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204).

6 — Toliau – TOK.

7 — Toliau – TPF.

8 — Papildoma informacija dėl ginčo aplinkybių yra apibendrinta Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 1–34 punktuose.

9 — Nandrolonas yra vienas iš Olimpinių judėjimo antidopingo kodekse uždraustų anabolinių preparatų.

4. 2001 m. gegužės 30 d. laišku pagal Reglamento Nr. 17 3 straipsnį apeliantai pateikė Komisijai skundą, nurodydami EB 81 ir (arba) 82 straipsnių pažeidimą. Visų pirma jie nurodo, kad maksimalios 2 nanogramų (ng) šlapimo mililitre (ml) ribos nustatymas (toliau – ginčijamos taisyklės) laikytinas TOK ir 27 jo akredituotų laboratorijų suderintaisiais veiksmais. Jų nuomone, šios praktikos antikonkurencinį pobūdį sustiprina institucijų, įgaliotų arbitražiniu būdu spręsti ginčus sporto srityje, priklausomybė nuo TOK.

5. Savo ginčijamu sprendimu Komisija padariusi išvadą, kad ginčijamos taisyklės nėra uždraustos pagal EB 81 ir 82 straipsnius, atmetė apelianų skundą¹⁰.

II — Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

6. 2002 m. spalio 11 d. apeliantai Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pareiškė

ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo remiantis EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa.

7. Grįsdami savo ieškinį, apeliantai nurodo tris pagrindus, susijusius su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, kurias Komisija padarė, pirma, kvalifikuodama TOK, antra, nagrinėdama ginčijamas taisykles atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendime *Wouters ir kt.*¹¹ nustatytus kriterijus ir, trečia, taikydama EB 49 straipsnį.

8. Pirmosios instancijos teismas atmetė šį ieškinį konstatuodamas, kad šie trys pagrindai nereikšmingi, ir priteisė iš apelianų jų ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

III — Procesas Teisingumo Teisme ir apeliaciniame skunde nurodyti reikalavimai

9. Pareiškimu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2004 m. gruodžio 22 d., apeliantai pateikė šį apeliacinį skundą.

10 — 72 ir 73 punktai.

11 — 2002 m. vasario 19 d. Sprendimas (C-309/99, Rink. p. I-1577).

10. Jie reikalauja panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas. Be to, jie prašo Teisingumo Teismo patenkinti Pirmosios instancijos teisme pareikštus reikalavimus.

11. Atsakovė, Komisija, iš esmės reikalauja atmesti apeliacinį skundą, o nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Be to, Komisija prašo priteisti iš apeliantų bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

12. Suomijos Respublika, pirmojoje instancijoje į bylą įstojusi šalis, reikalauja atmesti apeliacinį skundą.

14. Pirmiausia jie kaltina Pirmosios instancijos teismą klaidingai išaiškinus Teisingumo Teismo praktiką sprendimuose *Walrave ir Koch*¹², *Bosman*¹³ ir *Deliège*¹⁴ dėl EB 39 ir EB 49 straipsnių taikymo sporto taisyklėms. Antra, jie ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinimą, pagal kurį antidopingo taisyklės yra tik sportą reglamentuojančios taisyklės ir todėl nepatenka į Sutarties taikymo sritį. Trečia, apeliantai mano, jog Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad nagrinėjamos taisyklės nėra kaip nors susijusios su ekonomine veikla ir nepatenka į EB 49, EB 81 ir EB 82 straipsnių taikymo sritį. Ketvirta, jos kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus, kad Komisija nebūtinai turėjo taikyti minėtame sprendime *Wouters ir kt.* naudotą taisyklių nagrinėjimo metodą.

A — Dėl pirmojo pagrindo

IV — Dėl apeliacinio skundo

13. Nepaisant konkrečių nuorodų į skundžiamo sprendimo punktus, apeliacinis skundas yra labai neaiškus. Manau, kad apeliantai nurodo keturis pagrindus.

15. Pirmuoju pagrindu¹⁵ apeliantai kritikuoja Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 40 ir 41 punktuose pateiktą Teisingumo Teismo praktikos minėtuose

12 — 1974 m. gruodžio 12 d. Sprendimas (36/74, Rink. p. 1405).

13 — 1995 gruodžio 15 d. Sprendimas (C-415/93, Rink. p. I-4921).

14 — 2000 m. balandžio 11 d. Sprendimas (C-51/96 ir C-191/97, Rink. p. I-2549).

15 — Apeliacinis skundas (21–32 punktai).

sprendimuose *Walrave ir Koch*, *Bosman* bei *Deliège* dėl EB 39 ir EB 49 straipsnių taikymo sporto taisyklėms išaiškinimą.

16. Apeliantai visų pirma ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinimą, pagal kurį EB 39 ir EB 49 straipsniuose numatyti draudimai netaikomi tik sporto taisyklėms, nesusijusioms su ekonomine veikla. Jų nuomone, Teisingumo Teismas niekada nebuvo pareiškęs tokios nuomonės minėtame sprendime *Walrave ir Koch*. Atvirkščiai, jis nurodė, kad ši išimtis taikoma tik sporto komandų sudėčiai ir jų formavimui. Be to, apeliantai tvirtina, kad tik taisyklės, kurios yra susijusios su specifiniu sporto varžybų pobūdžiu ir kontekstu, t. y. kurios susijusios su varžybų organizavimu ir tinkama jų eiga, gali būti laikomos išimtinai sporto taisyklėmis.

17. Kaip Komisija ir Suomijos Respublika, aš manau, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai taikė Teisingumo Teismo praktiką¹⁶.

18. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas nusprendė, kad atsižvelgdama į Europos Bendrijos

tikslus, Bendrijos teisė reglamentuoja sporto veiklą tik tiek, kiek ji yra ekonominė veikla EB 2 straipsnio prasme. Be to, jei ši veikla yra atlyginamosios veiklos ar atlyginamojo paslaugų teikimo pobūdžio (taip yra, pvz., profesionalių ar pusiau profesionalių futbolo žaidėjų atveju), ji patenka konkrečiai į EB 39–42 ar EB 49–55 straipsnių taikymo sritį¹⁷.

19. Atvirkščiai, Teisingumo Teismas daug kartų buvo sutikęs su minėtų nuostatų taikymo srities apribojimu, kai nagrinėjamos sporto taisyklės pateisinamos „neekonomiškais motyvais dėl kai kurių varžybų specifinio pobūdžio ir konteksto, susijusiais <...> tik su pačiu sportu“¹⁸. Aš manau, kad šiose bylose Teisingumo Teismas nurodė bendrojo pobūdžio išimtį, kuri, kaip pažymėjo apeliantai, neapsiriboja sporto komandų sudėtimi ir jų formavimu.

20. Šiomis aplinkybėmis aš manau, kad skundžiamo sprendimo 40 ir 41 punktuose Teisingumo Teismas teisingai nusprendė, jog EB 39 ir EB 49 straipsniuose nustatyti

17 — Žr. būtent minėtus sprendimus *Walrave ir Koch* (4 ir 5 punktai) ir *Bosman* (73 punktas) bei 1976 m. liepos 14 d. Sprendimą *Donà* (13/76, Rink. p. 1333, 12 ir 13 punktai).

18 — Žr. minėtus sprendimus *Donà* (14 ir 15 punktai) bei *Bosman* (76 ir 127 punktai) ir 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimą *Lehtonen ir Castors Braine* (C-176/96, Rink. p. I-2681, 34 punktas).

16 — Žr. Komisijos atsiliepimą į ieškinį (16–28 punktai) bei Suomijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimą (8 punktas).

draudimai taikomi tik taisyklėms, kurioms būdingi ekonominiai aspektai, pvz., sporto veiklai, tačiau „netaikomi tik sporto taisyklėms, t. y. taisyklėms, kurios reglamentuoja tik sporto klausimus, nesusijusius su ekonomine veikla“¹⁹.

21. Todėl manau, kad pirmasis pagrindas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas.

B — *Dėl antrojo pagrindo*

22. Antruoju pagrindu apeliantai ginčija Pirmosios instancijos teismo argumentus, pagal kuriuos antidopingo taisyklės savo pobūdžiu nesusijusi su ekonomine veikla ir todėl nepatenka į Sutarties taikymo sritį. Grįsdami šį pagrindą jie pateikia du argumentus.

23. Pirma, Pirmosios instancijos teismo argumentai grindžiami prieštariniais motyvais arba yra nepakankamai motyvuoti. Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 44 ir 47 punktuose

jis patvirtina, kad antidopingo taisyklėmis nesiekiami jokių ekonominių tikslų. Tačiau šio sprendimo 57 punkte jis pripažino, kad priimant šias taisykles TOK motyvas galėjo būti ir rūpestis išsaugoti Olimpinių žaidynių ekonominį potencialą. Be to, minėto sprendimo 45 punkte Pirmosios instancijos teismas dirbtinai atskyrė akto sporto srityje ekonominius ir neekonominius aspektus.

24. Antra, Pirmosios instancijos teismas klaidingai pritaikė minėtuose sprendimuose *Walrave ir Koch*, *Donà* bei *Deliège* nustatytą teismų praktiką nuspręsdamas, kad antidopingo taisyklėms netaikomi EB 49, EB 81 ir EB 82 straipsniai. Iš tikrųjų apeliantai mano, kad antidopingo taisyklės skiriasi nuo taisyklių dėl nacionalinių futbolo komandų sudėties (minėti sprendimai *Walrave ir Koch* bei *Donà*) ir nuo taisyklių dėl sportininkų atrankos aukščiausio lygio varžyboms (minėtas sprendimas *Deliège*).

25. Darau išvadą, kaip Komisija ir Suomijos Respublika, kad šį pagrindą taip pat reikia atmesti²⁰.

19 — Skundžiamo sprendimo 41 punkto pirmas sakynys.

20 — Žr. Komisijos atsiliepimą į ieškinį (29–41 punktai) ir Suomijos įstojimo į bylą paaiškinimą (11–13 punktai).

26. Kalbėdamas apie apeliančių argumentą, kad Pirmosios instancijos teismas pats sau prieštarauja skundžiamo sprendimo 44 ir 47 punktuose, manau, kad jis yra nepagrįstas.

27. Skundžiamo sprendimo 44 punkte pastebėjęs, kad „profesionalus sportas dažniausia jau tapo ekonomine veikla“, Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad kovojant su dopingu pirmiausia siekiama apsaugoti sporto etines vertybes bei sportininko sveikatą. Skundžiamo sprendimo 47 punkte daromų nuorodų į ekonominio pobūdžio tikslus, kurių galėjo siekti TOK, mano nuomone, nepakanka norint nustatyti prieštaravimą Pirmosios instancijos teismo motyvuose.

28. Iš tikrųjų, atsižvelgdamas į komercinius ir finansinius tikslus profesionaliame sporte, aš manau, kad išimtinai sporto taisyklės, pvz., antidopingo taisyklės, gali turėti šiokių tokių ekonominių tikslų. Tačiau, mano nuomone, šie tikslai yra tik papildomi ir negali pašalinti išimtinai sportinio antidopingo taisyklių pobūdžio. Kaip teisingai pastebėjo Komisija, apeliančiai, prisidengdami sporto veiklos nedalomumu, savo teiginiu iš tikrųjų siekia suteikti pirmenybę papildomam ekonomi-

niam aspektui, norėdami užtikrinti vienodą Sutarties normų taikymą profesionaliam ar pusiau profesionaliam sportui²¹.

29. Kalbėdamas apie apeliančių argumentą, kad Pirmosios instancijos teismas negali remtis minėtais sprendimais *Walrave ir Koch, Donà* bei *Deliège*, aš manau, kad jis taip pat nepagrįstas. Iš tikrųjų atrodo, kad apeliančiai ypač siaurai aiškina šiuos sprendimus, nes Teisingumo Teismas, mano nuomone, šiuose sprendimuose ir apskritai nepriskiria sporto taisyklių tik EB 39 ir EB 49 straipsnių taikymo sričiai. Apeliančiai taip pat stengiasi dirbtinai atskirti šiuose sprendimuose nagrinėjamas ir ginčijamas taisykles.

30. Taigi siūlau Teisingumo Teismui atmesti antrąjį pagrindą dėl nepagrįstumo.

C — Dėl trečiojo pagrindo

31. Trečiuoju pagrindu²² apeliančiai iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 48 punkte

21 — Atsiliepiamas į ieškinį (35 punktas).

22 — Apeliacinis skundas (40–53 punktai).

Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog ginčijamoms taisyklėms nebūdingi jokie ekonominiai aspektai, todėl jos nepatenka į EB 49, EB 81 ir EB 82 straipsnių taikymo sritį.

nes aplinkybės, skundžiamo sprendimo 55 punkto antrajame sakinyje nusprendęs, kad ginčijamos taisyklės yra antidopingo taisyklės, nors, jų nuomone, šiose taisyklėse nustatytą leistiną ribą galima pasiekti dėl fizinio krūvio ir (arba) suvartojus produktų be dopingo, pvz., nekastruoto kuilio mėšos.

32. Aš manau, kad grįsdami šiuos pagrindus apeliantai nurodo du argumentus.

35. Kaip ir Komisija, aš manau, kad šį pagrindą reikia atmesti²⁴.

33. Visų pirma jie ginčija Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 49 ir 55 punktuose atliktą nagrinėjimą, pagal kurį per platus ginčijamų taisyklių pobūdis, jeigu jis būtų nustatytas, nepanaikintų šių taisyklių tik sportinio pobūdžio. Apeliantų nuomone, šis nagrinėjimas ne tik grindžiamas prieštarais motyvais bei yra nepakankamai motyvuotas, bet ir prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai minėtuose sprendimuose *Deliège* ir *Wouters ir kt.*²³.

36. Pakanka konstatuoti, kad apeliantai iš tikrųjų ginčija ginčijamų taisyklių nustatytą leistiną 2 nanogramų šlapimo mililitre ribą ir ragina Teisingumo Teismą iš naujo nagrinėti Pirmosios instancijos teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą.

34. Apeliantai taip pat teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai įvertino fakti-

37. Be to, pagal EB 225 straipsnio 1 dalį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik tai teisės klausimais dėl su byla susijusių faktų. Iš nusistovėjusios teismo praktikos taip pat matyti, kad, nagrinėdamas apeliacinį skundą, Teisingumo Teismas neturi priimti sprendimo dėl Pirmosios instancijos teismo atlikto faktinių aplinkybių bei įrodymų vertinimo, išskyrus atvejį, kai pastarasis teismas akivaizdžiai juos iškraipė²⁵.

23 — Apeliantai būtent nurodo minėto sprendimo *Deliège* 69 punktą bei minėto sprendimo *Wouters ir kt.* 97–109 ir 123 punktus.

24 — Atsiliepimo į ieškinį 42–56 punktai.

25 — Šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Ripa di Meana ir kt.* (C-470/00 P, Rink. p. I-4167, 40 punktas ir nurodyta teismų praktika).

38. Be to, darytina išvada, kad Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą dėl Pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo, neprivalo priimti sprendimo dėl TOK taisyklių, priimtų kovojant su dopingu, mokliškai pagrįsto ar nepagrįsto pobūdžio.

gu minėtame sprendime *Wouters ir kt.* naudoto nagrinėjimo metodo tinkamumo vertinimu, antra, su ginčijamo sprendimo iškraipymu ir, trečia, su teisės į gynybą pažeidimu.

39. Šiomis sąlygomis bei atsižvelgiant į tai, kad apeliantai nenustatė, jog faktinės aplinkybės buvo iškraipytos ir net to nenurodė, aš siūlau Teisingumo Teismui pripažinti trečiąją pagrindą aiškiai nepriimtiniu ir jį atmesti.

1. Dėl Pirmosios instancijos teismo minėtame sprendime *Wouters ir kt.* Teisingumo Teismo naudoto nagrinėjimo metodo tinkamumo klaidingo vertinimo

D — Dėl ketvirtąjo pagrindo

40. Ketvirtuoju pagrindu²⁶ apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 61, 62 ir 64 punktus, kuriuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija nebūtinai turėjo nagrinėti ginčijamas taisykles, taikydama minėtame sprendime *Wouters ir kt.* naudotą nagrinėjimo metodą.

42. Apeliantai iš esmės kaltina Pirmosios instancijos teismą skundžiamo sprendimo 65 ir 66 punktuose nusprendus, kad šis atvejis skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Wouters ir kt.*, nes ginčijamos taisyklės susijusios su elgesiu, t. y. dopingo vartojimu, kurio negalima lyginti su elgesiu rinkoje, mat jos taikomos sporto veiklai, kuriai iš esmės nebūdingi jokie ekonominiai aspektai. Iš tikrųjų, apelianų nuomone, Teisingumo Teismo minėtame sprendime pateikti kriterijai gali būti puikiausiai taikomi nagrinėjamu atveju.

43. Manau, kad šis kaltinimas nepagrįstas.

41. Grįsdami šį pagrindą, apeliantai nurodo tris kaltinimus, susijusius, pirma, su klaidin-

44. Iš tiesų pakanka priminti, kad minėtame sprendime *Wouters ir kt.* nagrinėjamos taisyklės buvo susijusios su elgesiu rinkoje,

26 — Apeliacinis skundas (54–64 punktai).

t. y. advokatų ir buhalterių tinklo sukūrimu, ir taikytos iš esmės ekonominei veiklai, t. y. advokato, tačiau kadangi ginčijamos taisyklės yra išimtinai sporto ir joms nebūdingi jokie ekonominiai aspektai, Pirmosios instancijos teismas, mano nuomone, galėjo pagrįstai nuspręsti, kad nebūtina nagrinėti šių taisyklių taikant šiame sprendime nurodytus kriterijus.

kontroliuoti nagrinėdamas apeliacinį skundą²⁷. Su skundžiamo akto iškraipymu susijusiu pagrindu siekiama padaryti išvadą, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė ginčijamo akto esmę, turinį ir taikymo sritį. Aktas taip pat gali būti iškraipytas pakeitus jo turinį²⁸, neatsižvelgus į jo pagrindinius aspektus²⁹ arba neatsižvelgus į jo kontekstą³⁰.

2. Dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė ginčijamą sprendimą

47. Kadangi šis kaltinimas pagrįstas ginčijamo sprendimo iškraipymu, pagal Teisingumo Teismo praktiką jis yra priimtinas.

45. Apeliantai kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus, kad Komisija atliko tik „papildomą“ ar „antraeilį“ ginčijamų taisyklių nagrinėjimą konkurencijos taisyklių atžvilgiu. Taip nusprendęs, jis iškraipė ginčijamą sprendimą.

48. Tačiau aš manau, kad šis kaltinimas nepagrįstas.

46. Reikia priminti, kad jei tik Pirmosios instancijos teismas yra įgaliotas vertinti jam nurodytas faktines aplinkybes, šių elementų ar skundžiamo akto iškraipymo klausimas yra klausimas, kurį Teisingumo Teismas gali

49. Reikia priminti, kad toks iškraipymas turi aiškiai išplaukti iš bylos medžiagos, jog nereikėtų iš naujo vertinti faktinių aplinkybių

27 — Būtent žr. 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimą *New Holland Ford prieš Komisiją* (C-8/95 P, Rink. p. I-3175, 26 punktas); 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *Lucaccioni prieš Komisiją* (C-257/98 P, Rink. p. I-5251, 45–47 punktai) bei 2000 m. sausio 27 d. Nutartį *Proderec prieš Komisiją* (C-341/98 P, Rink. nepaskelbta Rinkinyje, 28 punktas) ir 2004 m. liepos 9 d. Nutartį *Fichtner prieš Komisiją* (C-116/03 P, Rink. nepaskelbta Rinkinyje, 33 punktas).

28 — Šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Belgija prieš Komisiją* (C-197/99 P, Rink. p. I-8461, 67 punktas).

29 — Šiuo klausimu žr. 2001 m. balandžio 11 d. Nutartį *Komisija prieš Trenker* (C-459/00 P(R), Rink. p. I-2823, 71 punktas).

30 — Šiuo klausimu žr. 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Sanper* (C-277/01 P, Rink. p. I-3019, 40 punktas).

ir įrodymų³¹. Tačiau vertinimas, kurį atliko Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 61, 62 ir 64 punktuose, mano nuomone, aiškiai neiškreipia ginčijamo sprendimo.

3. Dėl Pirmosios instancijos teismo padaryto apeliančių teisių į gynybą pažeidimo

50. Iš tikrųjų iš šio sprendimo teksto matyti, jog Komisija teisingai nusprendė, kad ginčijamų taisyklių priėmimas nepatenka į TOK ekonominės veiklos sritį³². Mano nuomone, ir kaip teigia Komisija³³, ji tik papildomai išnagrinėjo, ar galima pateisinti numanomas apribojimus, kuriems turi įtakos šios taisyklės, minėtame sprendime *Wouters ir kt.* nurodytais kriterijais³⁴.

52. Apeliantai teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, nusprenddamas, jog nebūtina nagrinėti ginčijamų taisyklių konkurencijos taisyklių atžvilgiu, neleido jiems pareikšti nuomonės dėl to, ar šios taisyklės yra tik sporto taisyklės, kurios nepatenka į EB 49, EB 81 ir EB 82 taikymo sritį.

53. Aš manau, kad šis kaltinimas taip pat nepagrįstas ir turi būti atmestas. Iš tikrųjų, mano ir Komisijos nuomone, apeliantai galėjo pateikti savo argumentus ne tik per procedūrą Komisijoje, bet ir per rašytinę bei žodinę proceso dalis Pirmosios instancijos teisme³⁵.

51. Be to, darytina išvada, kad apeliantai ginčija tik Pirmosios instancijos teismo vertinimą ir nepateikia jokių akivaizdžios klaidos įrodymų.

54. Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti ketvirtąjį pagrindą dėl nepagrįstumo.

31 — Žr. minėtą sprendimą *New Holland Ford prieš Komisiją* (72 ir 73 punktai).

32 — Ginčijamas sprendimas (38 punktas).

33 — Atsiliepiamas į ieškinį (62 punktas).

34 — Ginčijamas sprendimas (42–55 punktai).

35 — Atsiliepiamas į ieškinį (65–72 punktai).

V — Išvada

55. Atsižvelgdamas į pirmiau išdėstytus samprotavimus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš D. Meca-Medina ir I. Majcen bylinėjimosi išlaidas, išskyrus įstojusios į bylą šalies išlaidas, remiantis Teisingumo Teismo procedūros 69 ir 118 straipsniais.